

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: O Christe, mig forleene Din Naade til min Sang

Citation: Kingo, Thomas: "O Christe, mig forleene Din Naade til min Sang", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen, Munksgaard, 1939-74., s. 57. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kingo04val-shoot-workid61262/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter

- 65 [2] Til ævigt Liv vi vare skabt, Til ævig Fryd dend søde, Men
siden der vi blev fortabt, For vi Guds Budord brøde, Da Aldring
slet var vendt omkring, Da vaar vi Dødsens Træle, Da ævig Pines
vee og sting, Vor arme Krop og Siæle, Skuld' uden Ende qvæle.
- 5 [3] Men Gud skee Lov som Redning gav, Aff denne store
Vaade, Os hialp af dend Ulykkes Grav, Ved sin grundløse Naade,
Der vi i dend laa nederkryst, Hand Sønnen sin udsende, Til vores
Lægdom, Hielp og Trøst, Og bort alt ont at vende, Som gik os
før til hælde.
- 10 [4] Saa at vor Død som før var straf, Nu os til Gavn sig qvem-
mer, Aff denne striids urolig Hav, Til ævig Fred os fremmer,
Diß ævig Priis og Ære skee, Dig ald Miskundheds Fader, Som
værdes saa til os at see, Og meere os ey hader, Men ald vor Synd
forlader.
- 66 [5] Giv os nu at vi bruge saa Din høye Naades Gave, Dend
korte Tiid vi leve maa, Og dend saa aldt maa lave, At vi udi en
salig stund Fra denne Verden fare, Og ævig dig aff hiertens grund,
Maa prise aabenbare, Blant alle Engle-skare.

Joh. Brunßman.

20 **Aandelig Hvede-Høst til
Himmeriges usigelige ævige Glæde,**

Under dend Melodie:

Jeg vil din Priis udsiunge, etc.

- 25 **O** Christe, mig forleene Din Naade til min Sang, Mit Hiertes
Fryd alleene At tee i Aandens Klang, Om Himlens Paradiis,
Hvor Gud mig selv skal glæde, Naar jeg for Lammets sæde Skal
siunge ævig Priis.

[2] En Dag bestemt mon være Aff Gud min HËrre saa, Mit

Hovet høyt at bære, Med Ærens Krone paa! Det er dend ||
 Dommedag! Naar jeg ey meer forskrekkes, Men endelig opvekkes, 67
 Til Lyst foruden Klag.

[3] Synd, Nød og sygdoms smerte, Med alle Dødsens saar, Ja
 sorgen om mit Hierte En salig Ende faar: O sørg ey da, min 5
 Siæl, Thi Gud din Trøst i Vaande En Bygning har for haande,
 Som ævig stander vel.

[4] Hand ævig dig skal glæde, Med Fryd saa rigelig, Hvorfor
 jeg staaer til rede At favne Naade slig, Naar Guds Søn selv ald
 Graad Aldeles skal aftørre, Ald sorg til Glæde giøre, Trods 10
 Dødsens hadske Braad.

[5] Mit Liv og Siæl med Ære I skin og Ære der, Som Solens
 Glands skal være: Hvad Siæl og sind begier, Det faar vi uden
 Tal, Udi det ævig Rige, De hellig' Engle lige Enhver da blive skal.

[6] Der skal vi see forsande Dend rette Frelsermand, Som med 15
 sin Død og Vaande Os Himlen obne kand, Der skal vi ogsaa see
 Og med Forundring skue, Paa Thronens stool og Bue, Det Gud-
 doms store Tree.

[7] Her maa vi som de Unge Lit stave til om det, Men da skal 68
 Hiert' og Tunge Om Gud selv tale ræt: Som effter Vinters Brøst, 20
 Dend ønskelige Sommer Saa bliid og skøn fremkommer Med
 deylig Hvede-Høst.

[8] Der findes da til beste, De Døden skilte før, Da de var
 fremmed' Gieste, Og maatte flux paa Dør, Dog død' i Jesu
 Navn: Mand, Kone, Sødskend kiære, Og ellers Venner fleere 25
 Skal samles i Guds Favn.

[9] Der findes da tilsammen Saa mange tusind Mand, Aald-
 fædre med stoor Gammen, Propheter og forsand: De tolf Apost-
 lers Tal, Med Martrer, Mand og Qvinde, Som hafde Gud i sinde,
 Midt i der's Piin' og Qval. 30

[10] De skulle mod os tage, Som sødskend hver og een, Hver En-
 gel sig umage, Og ikke være seen: Her vorder Glæde stoor, Som
 ingen ud kand sige, Og aldrig hafde lige, Paa denne Verdens Joord.

[11] Vi tør ey spørg' at vide, Hvo er hun eller hand? Hvem
69 Øyet seer ved side, Hver || strax dend kiende kand, Der gøres
Kundskab snart, For HErrens stool og sæde, Hvor Kierlighed og
Glæde Er udaff Guddoms Art.

5 [12] Eya hvad vil der høres, En Himmelsk' Frydesang, Og
Englestemmer røres I Himmel-Koor og Klang, Du, søde JEsu,
der Vil findes frem for alle, Dig skal til Fode falde Med Lovsang
en og hver.

[13] Vi situnge da tillige, Saa froo og lydelig, Med Seraphim og
10 sige: Hellig, hellig, hellig Est du O Zebaoth, Priis, Hæder, Lov
og Ære, Skal Gud alleene være, Det er saa søt og got.

[14] Ey Øre har kund't høre, Ey haver Øye seed, Hvad HErren
vil tilføre Os i ald Ævighed, Naar jeg der tænker paa, Mit Hierte
sig besinder, Og anden Glæde finder, End effter Verden staa.

15 [15] Thi vil vi ey forsage, Om vi end lide Nød, Og Verden vil
os plage, Ja trænge til vor død: Det endes dog i Fred, Vor JEsus
skal dog komme Til Glæde, Fryd og Fromme, Vist i ald Ævighed.

D. H. P. Resen.

70

Om Domme-Dag,

20

I dend Tone:

Vaager op I Christne alle, etc.

Bort Mørk, bort søvne Taage, Bort Kiødsens daarlig Fred!
En hver til Lyvs opvaage, Og flittig Agtsomhed, Thi Dom-
men fældt skal blive Snart over en og hver, Og dem til Helved
25 drive, Som ey ræt skikked er.

[2] Stort mood kand intet gavne, Slet intet Goods formaar,
Naar du skalt Graven favne, Det alt tilbage staar, Hvor herlig en

5 Himmelsk' Himmelsk a 9 lydelig] lystelig 12°